

หนังสือพิมพ์คุณภาพ เพื่อคุณภาพของประเทศ

<http://www.matichon.co.th>

มติชน

นายวัชร หมั่นงาน

ปฏิรูปการศึกษา : ในมุมมองของเด็กไทย

รองประธานนักเรียน
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

“คิดว่าการศึกษาไทยให้ความสำคัญกับผู้เรียนน้อยไป แต่มุ่งให้ความสำคัญกับระบบและการบริหารจัดการมากกว่าตัวเด็ก บางครั้งโรงเรียนจัดหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน จึงอยากเสนอให้ปฏิรูปการเรียนให้ตรงกับผู้เรียน เมื่อใดสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามความต้องการของเด็ก เมื่อนั้นจึงจะปฏิรูปการศึกษาได้สำเร็จ”

นายณัฐวุฒิ กาญจนไพริน

รองประธานนักเรียน
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

“หลักสูตรการเรียนมีวิชานับพันแบบ บังคับเลือก แม้มีวิชาเลือกเสรี แต่ผมไม่เห็นว่ นักเรียนจะมีเสรีในการเลือก อยากให้โรงเรียนให้อิสระเลือกเรียนได้จริง ผมเป็นคนหนึ่งที่เรียนกวดวิชาเพราะความรู้ในโรงเรียนไม่ตรงกับเนื้อหาที่ใช้สอบเอ็นทรานซ์ ทำให้เมื่อกลับถึงบ้านเหนื่อยไม่

อยากทำการบ้าน เมื่อมาเจอ Child Center อีกก็ต้องทำโครงการ ทำรายงานยิ่งหนักขึ้น ทำให้ท้ายสุดกลายเป็นปัญหาที่เด็กพยายามหนีไม่อยากเรียน ที่ใช้การบูรณาการถามว่า ต่างกันอย่างไรกับของเดิม เพราะในห้องเรียนมีการอัดเนื้อหาให้สอบได้ แต่เมื่อออกไปนอกสถานที่ไม่ได้เนื้อหาอาจจะได้แต่น้อย ไม่มีผลต่อคะแนนสอบ แต่กลับทำให้มีเวลาเรียนน้อยลงซึ่งมีผลต่อการสอบและการสอบก็มีผลต่อการเอ็นทรานซ์อีก เด็กจึงยังไม่รู้ว่าการปฏิรูปการศึกษาที่แท้จริงเป็นอย่างไร

จึงน่าจะมีการประชาสัมพันธ์ในเวลาที่เราเด็กสามารถดูได้ ไม่ใช่ติ 5 ซึ่งเรากำลังอาบน้ำไปเรียน หรืออื่นๆ เราก็กำลังเรียนกวดวิชา

“ผมอยากให้มีการเปลี่ยนหลักสูตรให้เนื้อหาลดน้อยลง ตัดทอนที่เรียนซ้ำๆ ในแต่ละระดับ ให้ความสำคัญกับวิชาพลานามัยมากขึ้น ผมว่าการเรียนแบบบูรณาการทำไม่ได้ หากเราเรียนนานเกิน 9 คาบต่อวัน เพราะต้องรวมหลายแขนงเข้ามามี 1 วิชา แต่หากลดเหลือ 2-3 วิชาต่อวัน ก็อาจทำได้”

นายชาญวิทย์ จิตรัฐวิวัฒน์

ตัวแทนนักเรียน
โรงเรียนฤทธิธินรงค์รอน

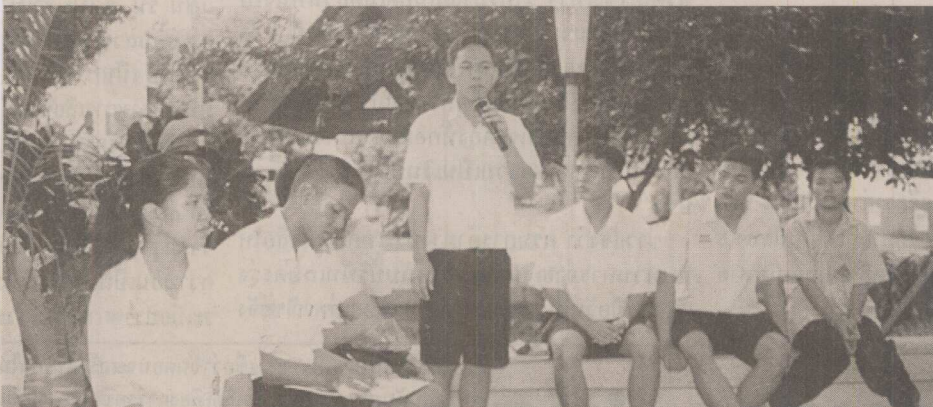
ตัวแทนผู้บริหารโรงเรียนกำลังอภิปราย "โฉมหน้าของการศึกษาไทย : ปฏิรูปการเรียนรู้ คือหัวใจของการปฏิรูปการศึกษา"

"การเรียนในห้องเรียนเหมือนกับในกล่องคอนกรีต ถามว่าสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ไหม บางคนครอบครัวยากจน เล็กๆ เขาก็ต้องการเพียงवलบลคุณภาพพื้นฐาน ไม่ต้องเรียนถึงตรี โทจนมิตติ ที่โรงเรียนอื่นครูอาจให้ความรู้ไม่เต็มที่ มีการกักวิชา เด็กจึงต้องไปกววิชา แต่ที่โรงเรียนผมต้องกววิชาเพราะอาจารย์มีน้อย ทำให้ต้องสอนหลายวิชา ต้องสอนไม่ตรงตามเอกที่จบ ต้องสอนและรับผิดชอบงานเยอะ จึงทำให้สอนไม่เต็มที่ เด็กจึงต้องกววิชา การเรียนในห้องเรียนบางวิชา

หมายเหตุ-เมื่อเร็วๆ นี้ กรมสามัญศึกษาจัดเสวนาโต๊ะกลมภายใต้ชื่อว่า "เสวนาสัมัญ'43" โดยเปิดโอกาสให้บรรดาครูแกนนำ ผู้บริหารสถานศึกษา และตัวแทนนักเรียนได้ร่วมแสดงความคิดเห็น เสนอแนะปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาคอระบบการเรียนการสอนของไทย อันจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งหัวข้อหนึ่งที่น่าสนใจคือ "การปฏิรูปการศึกษา : ในมุมมองของเด็กไทย" โดยตัวแทนนักเรียนจากโรงเรียนต่างๆ ได้เสนอประเด็นข้อคิดเห็นไว้มากมาย "มติชน" เห็นว่ามีสาระสำคัญจึงนำเสนอ

ตัวแทนนักเรียนกำลังแสดงความคิดเห็น "การปฏิรูปการศึกษา : ในมุมมองของเด็กไทย"

นายวันชนะ หมั่นงาน รองประธานนักเรียน ตัวแทนนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ร่วมระดมความคิดเห็นในงาน "เสวนาสัมัญ'43"

เด็กบางคนไม่จำเป็นต้องเรียนก็ได้ ระบบหลักสูตรการเรียนการสอนจึงควรจับแยกให้เป็นภาควิชา โดยให้เด็กสามารถเลือกวิชาเอกได้ตั้งแต่ระดับมัธยมต้น เพื่อว่าเด็กจะได้มีความรู้ความถนัด ความสนใจ ความสามารถในแต่ละวิชาก่อนที่จะขึ้นระดับ ม.ปลาย เพื่อจะฝึกปฏิบัติให้เกิดความเชี่ยวชาญ เห็นด้วยกับแนวคิดให้ปรับปรุงหลักสูตรที่ซ้ำซ้อน แต่ไม่ใช่ปรับปรุงหรือเปลี่ยนแค่ปก เช่น วิชาชีววิทยา นับตั้งแต่ปี 2521 ถึง 2543 ผมเห็นเขาเปลี่ยนแค่ปก แต่ไม่ได้ปรับเปลี่ยนเนื้อหา ไปดูเถอะ ไม่มีเรื่องโคลนนิ่ง ทั้งที่อาจต้องเจอในข้อสอบเอ็นทรานซ์ ผมว่าอย่างน้อยก็ควรเปลี่ยนทุก 5 ปี เพื่อให้เด็กได้ทันต่อเหตุการณ์”

เช่น เด็กที่จะขึ้นชั้น ม.4 กำลังอยู่ในวัยสดใส ไม่ตระหนักถึงผลการสอบของ ม.ต้นว่ามีความสำคัญ เมื่อจบออกมาด้วยเกรดแค่ 2.00 อนาคตก็ไม่เหลือแล้ว เพราะการสอบเอ็นทรานซ์ค่าจีพีเอ 10% ถือว่ามาก อย่างคณะแพทยเทียบได้ 70 คะแนนแล้วทางแก้ปัญหาคือ จีพีเอควรยังมีแต่ให้เปอร์เซ็นต์น้อยลง เพื่อระยะห่างคนที่คะแนนต่ำและสูงจะได้ลดลง แล้วให้ตัดสินที่สนามสอบแทน ในส่วนของความต้องการของนักเรียนในการเรียน เป็นไปได้ไหมที่จะให้เลือกเรียนในวิชาที่สนใจจนจบปริญญาตรี เพราะการได้เรียนในวิชาที่ชอบจะทำให้เด็กขวนขวายหาความรู้เองในที่สุด โดยไม่ต้องเรียนพิเศษ”

นายธนาลิทธิ เดชานุกูล

ประธานนักเรียน
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

“การเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่จะเรียนช่วงปิดเทอม เพราะอยากรู้เนื้อหาวิชาล่วงหน้า อยากเรียนให้หมดก่อนที่จะเรียนตอนเปิดเทอม ทำให้เมื่อมาโรงเรียนแล้วไม่สนใจเนื้อหา เพราะคิดว่าเรียนแล้ว จึงอยากให้เพื่อนๆ เปลี่ยนความคิดหันมาสนใจในห้องเรียนแม้ว่าเราจะเรียนแล้วก็ตามในเรื่องใช้ผลการเรียนสอบเอ็นทรานซ์ ผมคิดว่าตัวระบบดี แต่ปัญหาก็มีเยอะ ตอนนี้ก็มีปัญหาแล้ว

นายธนาลิทธิ เดชานุกูล

ตัวแทนนักเรียน
โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

“เป็นไปไม่ได้ไหมที่จะประชาสัมพันธ์เรื่องการปฏิรูปการศึกษาโดยแทรกก่อนละครทุกวัน แม้เป็นช่วงเวลาสั้นๆ แต่ก็ดีกว่าถ่ายทอดสดหลายชั่วโมง ในเวลาที่ไม่มีการดู ในส่วนของรายการทีวีที่ทำการศึกษา อยากให้อัดเทปเก็บไว้ในห้องสมุดเพื่อบริการคนที่สนใจ และเป็นไปได้ไหมที่โรงละครแสดงการสอนแบบ Child Center ที่ถูกจริงๆ และที่ฝึกด้วย เพื่อให้ครูนักเรียนได้ดูตัวอย่าง พร้อมทั้งอัดเผยแพร่แจกไปตามโรงเรียน ในเรื่องของมาตรฐาน

น.ส.กัญจนา ศิลปอาชา

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.)

“บ อยชมทางกรมสามัญศึกษาที่จัดกิจกรรมเสวนาโต๊ะกลมขึ้น ทำให้ได้รับรู้ความคิดเห็นที่หลากหลาย แต่ดูเหมือนนักเรียนเตรียมอุดมจะเข้าใจผิดเรื่องปรัชญาการศึกษา ทุกวันนี้เราเรียนเพื่อสร้างองค์ความรู้เพื่อเป็นคนที่มีสมบูรณ์พร้อมทุกด้าน ไม่ใช่เรียน

คงต้องลดน้อยลงตามความถนัด ความสามารถของผู้เรียน เพื่อได้เรียนในสิ่งที่ชอบจึงจะเอาได้ ซึ่งข้อเสนอทั้งหมด ศธ.รับจะไปพิจารณา แต่ในส่วนของโครงการพหุสมมติที่ต่างๆ นั้น ขอยืนยันว่าต้องมี แต่หากนักเรียนให้ความสำคัญกับคะแนน ก็อาจสอดคล้องการวัดผลลงไป

นายประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์ รองอธิบดีกรมสามัญศึกษา ว่าที่อธิการบดีกรมวิชาการ (ซ้าย) นางสาวกัญจนา ศิลปอาชา รมช.ศธ.(กลาง) และนางกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา อธิบดีกรมสามัญศึกษา ร่วมเสวนาโต๊ะกลมกรมสามัญศึกษา ที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

เพื่อเอ็นทรานซ์ น้องๆ อยู่ในวัยเรียนอาจจะซึมซับว่า ความรู้เพื่อเอ็นท์สำคัญที่สุด พี่ก็เคยคิดเช่นนี้ เป็นเด็กเรียน ไม่ทำกิจกรรม แต่ถ้าย้อนกลับไปได้จะไม่ขอเป็นเด็กเรียนอย่างเดียว แต่จะทำกิจกรรมด้วย เพราะกิจกรรมทำให้เรารู้จักเพื่อนๆ สามารถสร้างเครือข่าย ซึ่งจะเป็นประโยชน์เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ จึงขอฝากน้องๆ ที่อยู่ในวัยเรียนทั้งหลาย”

“ในส่วนของข้อเสนอก็คือการเรียนเฉพาะเนื้อหาที่เราจะต้องการไปสายไหนนั้น ก็เห็นด้วยว่าวิชาแกนบังคับควรน้อยลง แต่วิชาสำคัญก็ควรต้องอยู่ เช่น วิชาประวัติศาสตร์ แต่อื่นๆ ก็

ด้วย นอกจากนี้ ขอฝากเรื่องการอ่านหนังสือ เพราะแทบไม่เห็นโรงเรียนของบฯไปซื้อหนังสือเข้าห้องสมุด อยากให้ครูให้ความสนใจ ส่วนหนังสือนอกเวลาควรให้นักเรียนสามารถเลือกอ่านอย่างเสรี มีหลากหลายประจำในห้องสมุด แต่ไม่ใช่บังคับให้นักเรียนต้องซื้อ และอยากฝากโครงการขยะเพิ่มทรัพย์ ซึ่งเป็นรูปแบบรณรงค์ให้เด็กในโรงเรียนแยกขยะเพื่อขาย หากโรงเรียนใดสนใจก็ติดต่อบริษัทชุมชนได้ โดยจะรับซื้อ เช่น กระป๋อง น้ำอัดลม 3 กระป๋อง 1 บาท แม้จะมีราคาไม่มาก แต่ก็เป็นการฝึกให้นักเรียนมีวินัย”

โรงเรียน อยากให้โรงเรียนเอกชนร่วมกับมหาวิทยาลัย จัดตั้งกลุ่มทำงานเพื่อตีวงหนังสือร่วมกัน ซึ่งการจับมือประสานงานกันดังกล่าวจะทำให้โรงเรียนมีมาตรฐานมากขึ้น สำหรับการสอบประเมินผลนั้น ควรมีทั้ง 2 อย่าง คือปรนัยและอัตนัย เพราะบางหัวข้อมีปัญหา เช่น วิชาสุขภาพอนามัย ถามว่าใครควรมีสุขอนามัยดีที่สุด ระหว่างครู พ่อแม่ คารานักวิ่ง ซึ่งผมตอบว่า พ่อแม่ เพราะพ่อแม่ควรมีสุขอนามัยดีทั้งกายและใจ เพื่อจะได้สั่งสอนอบรมลูกได้ แต่พอออกมานอกห้องสอบ ปรากฏว่าเพื่อนล้วนตอบต่างกัน ซึ่งแต่ละคนต่างมีเหตุผลทั้งนั้น ไม่รู้คำตอบใดถูกกันแน่ กลายเป็นว่าเราต้องเดาใจคนออกข้อสอบ ดังนั้น ในข้อสอบจึงควรเปิดช่องให้นักเรียนเติมเหตุผลแสดงความคิดเห็น”

นายธีรจุ ธรณวิกรัย

ประธานนักเรียนตึก 1
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

“อยากให้โรงเรียนเน้นสอนพูดสนทนาภาษาอังกฤษ ในโลกมีภาษาสากลที่ใช้อยู่ตั้ง 5-6 ภาษา เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมนี จีน ญี่ปุ่น แต่หลักสูตรเรามีให้เรียนเพียง 3 ภาษา คือ อังกฤษ ฝรั่งเศส และเยอรมัน เราน่าจะใส่ภาษาจีนในหลักสูตรด้วย เพราะในโลกนี้มีประชากรที่เป็นคนจีนหลายล้านคน ซึ่งหากสามารถใช้ภาษาจีนได้ผมว่าเราจะ

สามารถติดต่อคนได้มากขึ้นหลายล้านคน ผมเห็นด้วยกับข้อเสนอให้นักเรียนสามารถเลือกแผนการเรียนได้ตั้งแต่ ม.ต้น และควรอนุญาตให้เปลี่ยนเอกได้เมื่อพบว่าตนไม่ถนัด ไม่ชอบตั้งแต่ชั้น ม.2 หรือ ม.3”

นายฤทธิพล พุ่มนวน

ตัวแทนนักเรียน
โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

“ที่โรงเรียนขาดเครื่องคอมพิวเตอร์ ต้องเรียนเครื่องละ 3 คน ทำให้เรียนช้า อยากให้มีคอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้น และขอให้ติดตั้งอินเตอร์เน็ตด้วย”

น.ส.กชวรรณ ชัยบุตร

ตัวแทนนักเรียน
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

“อยากให้ช่วยประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองเข้าใจด้วยว่า บางครั้งเด็กอยากเรียนอย่างมีความสุข แต่พ่อแม่ก็กลัวเสียเงินให้เรียนกวดวิชาเพื่อให้เอ็นทรานซ์ติด เรากลัวพ่อแม่เสียใจจึงยอมเรียน บางครั้งก็กลายเป็นข้ออ้างของเด็กไปเที่ยวสยามสแควร์ อยากให้เพื่อนๆ ตั้งจุดหมายไว้ด้วยว่าเรียนเพื่ออะไร ไม่ใช่อยู่ไปวันๆ พ่อแม่มีตักให้ใช้ก็พอ โดยไม่ได้ทำประโยชน์ต่อโลก”